

**ПРОГРАМА ПОЛІТИЧНОЇ ПАРТІЇ
«СИЛЬНА УКРАЇНА»**

ЄДНІСТЬ, СТАБІЛЬНІСТЬ ТА ДОБРОБУТ

I. ВСТУП	3
II. ІДЕОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ТА ОСНОВИ ДІЯЛЬНОСТІ	5
2.1. <i>Партія свободи та відповідальності</i>	5
2.2. <i>Партія вільного ринку та справедливості</i>	5
2.3. <i>Партія українського народу</i>	6
III. ЄДНІСТЬ, СТАБІЛЬНІСТЬ ТА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ – ПОЛІТИЧНІ ЗАВДАННЯ ПАРТІЇ..	7
3.1. <i>Єдина сильна країна</i>	7
3.2. <i>Стабільність політичної системи, сильна та відповідальна влада</i>	7
3.3. <i>Регіональне та місцеве самоврядування</i>	8
3.4. <i>Зміна виборчої системи</i>	9
3.5. <i>Реформа судової системи</i>	9
3.6. <i>Протидія корупції</i>	10
IV. ІНВЕСТИЦІЇ, РОЗВИТОК ПІДПРИЄМНИЦТВА ТА МОДЕРНІЗАЦІЯ ВИРОБНИЦТВА – ЕКОНОМІЧНІ ЗАВДАННЯ ПАРТІЇ.....	12
4.1. <i>Податкова реформа</i>	12
4.2. <i>Розвиток підприємництва та залучення інвестицій</i>	13
4.3. <i>Бюджетна реформа</i>	14
4.4. <i>Житлово-комунальна реформа</i>	15
4.5. <i>Реформа ринку праці</i>	16
4.6. <i>Аграрна реформа</i>	16
V. СПРАВЕДЛИВІСТЬ, ДОБРОБУТ ТА ПРОЦВІТАННЯ – ГУМАНІТАРНІ ТА СОЦІАЛЬНІ ЗАВДАННЯ ПАРТІЇ.....	18
5.1. <i>Створення умов для розвитку людини та особистості</i>	18
5.2. <i>Сучасна система соціального забезпечення</i>	20
5.3. <i>Якісна освіта та сучасна наука</i>	21
5.4. <i>Національна культура</i>	22
VI. БЕЗПЕКА, НЕЗАЛЕЖНІСТЬ ТА ДОБРОСУСІДСТВО – ЗАВДАННЯ ПАРТІЇ У СФЕРІ ЗОВНІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ ТА БЕЗПЕКИ.....	23
6.1. <i>Боедатні та професійні Збройні сили</i>	23
6.2. <i>Енергетична безпека України</i>	24
6.3. <i>Україна – рівноправний партнер та регіональний лідер</i>	24

I. ВСТУП

Україна має все для того щоб бути сильною: родючі землі, потужну промисловість, освічений і працьовитий народ. Але безвідповідальність влади, відсутність волі та професіоналізму позбавляють Україну майбутнього.

Вісімнадцять років тому Україна отримала історичний шанс на самореалізацію. Незважаючи на загальну недосконалість Конституції 1996 року, завдяки їй глава держави все ж таки мав усі необхідні повноваження для ефективного управління. Нажаль, все змінилося наприкінці 2004 року. Держава втратила керованість, поринула у політичний безлад та безвідповідальність.

Зміни до Конституції України 2004-го року стали головною причиною політичної нестабільності, нищівної конкуренції між гілками влади та зупинили розвиток держави. Криза в трикутнику Президент — Уряд — Верховна Рада стала постійною та системною, незалежно від формату коаліції та складу парламенту.

Політичні війни «всіх проти всіх» не дають змоги вирішувати справді нагальні проблеми. Сучасна політична еліта виявилася неспроможною визначити стратегічні пріоритети розвитку та гідно відповісти на щоденні виклики. Протистояння та популізм як головні принципи української політики вичерпали себе.

Владі бракує професійності для боротьби з бідністю, безробіттям і корупцією, а також політичної волі для проведення адміністративної, судової, бюджетної, податкової, пенсійної та інших реформ. Можновладці так захопилися політичними іграми, що не змогли протистояти глобальній фінансово-економічній кризі, або хоча б знизити рівень її впливу на добробут людей.

Економіка через непомірні податки, бюрократичні перепони та корупцію стає дедалі менш ефективною та конкурентноспроможною.

З початку кризи ВВП України зменшився більше ніж на 20 відсотків, промислове виробництво більше ніж на 30 відсотків. Гривня втратила половину своєї вартості по відношенню до долара. Це одні з найгірших показників як у СНД, так і у Європі.

Ми сьогодні постаємо перед вибором: або забезпечити сталий економічний розвиток, або погодитися на перехід до розряду «держав, що не відбулися». Останнє – це зовнішнє управління, національне приниження, тотальна бідність.

Тому лише **сильна конкурентоспроможна національна економіка** може забезпечити добробут людей, гідне місце України у світовій спільноті та міжнародній економічній системі.

Для того щоб стати сильною, Україні потрібна воля, відповідальність та професійна команда, яка здатна реалізувати такі принципи: сильна держава, справедливі податки, дерегуляція економіки, створення повноцінного ринку землі під жорстким державним контролем, перехід до адресної соціальної допомоги.

Ми заявляємо про формування нової політичної команди, яка об'єднає зусилля людей для допомоги один одному, для побудови сильної України.

Наша команда відкрита для кожного громадянина — з його ідеями та пропозиціями, з його власним баченням майбутнього та перспектив України. Ми відкриті для всіх, хто поділяє наші принципи і готовий разом з нами працювати задля економічного розвитку та підвищення соціальних стандартів нашої країни.

Наша соціальна і політична опора — це соціально-активні громадяни, які вже змогли або мають бажання реалізуватися у складних умовах сьогодення, які здатні до потужної соціальної і політичної дії.

Наша мета — побудова сильної України. Країни свободи та рівних можливостей, справедливості та солідарності, відповідальності та патріотизму, вільного підприємництва та європейських соціальних стандартів. Ми побудуємо країну, яку буде поважати світове співтовариство.

Наші завдання — створення ефективного державного апарату, забезпечення економічного розвитку, подолання корупції, встановлення чесних і зрозумілих правил гри для підприємництва, впровадження справедливого і доступного правосуддя, створення сучасної системи охорони здоров'я та соціального забезпечення, посилення ролі місцевого самоврядування, підвищення обороноздатності країни.

Ми усвідомлюємо свою відповідальність за майбутнє країни. Ми розуміємо, що побудувати сильну Україну ми зможемо лише разом, залишивши в минулому всі наші суперечки.

Об'єднуючись у нову політичну силу, ми віримо в мудрість українського народу. Ми віримо, що більшість наших співвітчизників хочуть бачити свою країну успішною. Вони готові згуртуватися та побудувати сильну Україну.

УКРАЇНА МАЄ СТАТИ СИЛЬНОЮ!

II. ІДЕОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ТА ОСНОВИ ДІЯЛЬНОСТІ

Гостра політична та фінансово-економічна криза в державі, необхідність розвитку конкурентоспроможної економіки та геополітичні виклики, які постали перед Україною у XXI сторіччі, потребують негайних і рішучих відповідей та дій.

Ми відкрито проголошуємо наші ідеологічні засади та основи діяльності. Це – людина, її честь та гідність; сильна національна економіка; сильна та справедлива держава. Саме на цих принципах ми формуватимемо свою політику і бачення перспектив розвитку особистості, суспільства та держави.

Саме на цих принципах ми будуватимемо сильну Україну!

2.1. ПАРТІЯ СВОБОДИ ТА ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

Наша партія ґрунтується на фундаментальних цінностях, які надихають та направляють нас у наших політичних діях, – свободі та відповідальності.

Люди народжуються вільними та з рівними правами – вони мають право на свободу пересування та право обирати, яким буде їх життя. Ми віримо у свободу особистості. Ми заперечуємо системи, які пригнічують свободу, намагаючись втиснути її в певні рамки. Свобода – це головна цінність, яка дає можливість діяти, творити.

Відповідальність – не означає просте дотримання закону. Це усвідомлення того, що ми маємо як певні права, так і обов'язки по відношенню до суспільства. Відповідальність дозволяє створити суспільство, яке базується на довірі.

Відповідальність стосується нашого майбутнього. Ми несемо відповідальність перед майбутнім поколінням. Це означає, що при виникненні конфліктних ситуацій необхідно завжди враховувати інтереси майбутніх поколінь, оскільки ми зобов'язані зберегти багатства, які нам передані попередніми поколіннями.

Довгостроковий розвиток, міжнародне співробітництво та впровадження належних заходів по захисту навколишнього середовища є одною з сучасних форм відповідальності.

2.2. ПАРТІЯ ВІЛЬНОГО РИНКУ ТА СПРАВЕДЛИВОСТІ

Ми виступаємо за соціально-орієнтовану ринкову економіку, яка є однією з найбільш життєздатних і ефективних моделей організації економічних відносин.

Основою цієї системи є розвинуте підприємництво, ринкова інфраструктура і таке державне регулювання доходів, яке зацікавлює підприємців в розширенні та вдосконаленні виробництва, а найманих працівників – у високопродуктивній праці. Ця система гарантує високий рівень добробуту членам суспільства, які сумлінно працюють; гідне соціальне забезпечення непрацездатним (пенсіонерам, інвалідам, жінкам, які

перебувають у відпустці по догляду за дитиною); ефективну охорону життя та здоров'я; захист прав та свобод громадянина.

Розвиток такої економіки забезпечується внутрішнім ринком, сформованим конкурентоспроможними національними виробниками та справедливими податками.

Ми створимо дієвий механізм захисту приватної власності та прозору систему контролю за використанням бюджетних коштів, а також забезпечимо детінізацію економіки.

2.3. ПАРТІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

Ми – партія, яка служить інтересам народу України. Ніякі зміни чи реформи не повинні проводитись, якщо вони не призводять до покращення життя Українського народу. Наша партія прислухається до думки кожного громадянина та бере на себе відповідальність представляти їх інтереси на всіх рівнях.

Ми дуже високо цінуємо довіру кожної людини. Ми віримо, що народ є єдиним джерелом влади в Україні, і тому наша діяльність направлена на збагачення та покращення умов життя українців. Саме тому ми вважаємо себе партією Українського народу.

Основою нашої діяльності є демократія демократичне громадянське суспільство, яке забезпечує права і свободи людини.

Ми є партією національного інтересу та патріотизму. Ухвалюючи державні рішення, що базуються на цих принципах, ми забезпечимо сталий розвиток України, її гідне місце у світовій спільноті.

Україна має стати сильною

УКРАЇНА СТАНЕ СИЛЬНОЮ!

III. ЄДНІСТЬ, СТАБІЛЬНІСТЬ ТА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ – ПОЛІТИЧНІ ЗАВДАННЯ ПАРТІЇ

В Україні державна політика не враховує інтересів людей. Наше завдання – встановити нерозривний зв'язок між політикою та потребами громадян, домогтися забезпечення єдності, стабільності та процвітання українського народу.

3.1. ЄДИНА СИЛЬНА КРАЇНА

Протистояння політичних сил посилює протистояння між окремими регіонами України, призводить до проявів взаємного неприйняття один одного їх мешканцями. Через постійні суперечки ми втратили віру в себе, а без неї неможливо створити нове. Ми – українці, ми – єдина нація. Свідомість нашого народу була загартована важкими часами революцій та війн, які зробили наш народ сильнішим.

Ми впевнені, що Україна зможе вийти з цього важкого періоду більш сильною, згуртованою та солідарною. Ми розуміємо, що неможливо все змінити за один день, у нас попереду довгий шлях. Сьогодні ми повинні повністю оновити політичну систему, створити єдину національну економічну систему, забезпечити баланс територій, надати соціальні гарантії громадянам. Єдність держави є запорукою сили та поваги до неї світової спільноти.

Провал неприпустимий, народ його не прийме, історія нам його не пробачить.

3.2. СТАБІЛЬНІСТЬ ПОЛІТИЧНОЇ СИСТЕМИ, СИЛЬНА ТА ВІДПОВІДАЛЬНА ВЛАДА

Політична система України є нестабільною. Зміни до Конституції України, ухвалені у 2004 році, стали причиною перманентних владних криз. Повноваження гілок влади чітко не визначені, що породжує постійну боротьбу за важелі впливу.

Для забезпечення стабільності політичної системи фундаментом української влади повинна стати відповідальність, а сама система повинна бути докорінним чином реформована

Тому у найближчий період наша діяльність буде спрямована на ухвалення нової редакції Конституції України, яка сформує сильну, стабільну, ефективну і дієздатну модель державного управління, забезпечить відповідальність політиків перед громадянами. Ми переконані, що рішення про внесення змін до Конституції України, у разі неспроможності Верховної Ради його прийняти, має ухвалювати український народ шляхом всеукраїнського референдуму.

Головними опорними точками нашої конституційної моделі є:

(1) формування в Україні сильної президентської вертикалі влади та впровадження дієвого механізму імпичменту, який забезпечить державу від узурпації влади. Фіксація ролі Президента та підконтрольного йому Уряду як реального та незаперечного центру державної виконавчої влади. Парламент має зосередитись на законотворчій роботі та здійсненні контрольних функцій. Влада в Україні має стати сильною та відповідальною;

(2) чітке розмежування адміністративних та політичних посад у державі. Лідери парламентських фракцій мають впливати на розподіл лише посад міністрів. Міністр повинен відповідати лише за вироблення та реалізацію галузевої політики.

Решту посад (заступники міністрів, керівники департаментів, територіальних представництв, відомств) мають обіймати професійні чиновники, які призначатимуться на конкурсних засадах та звільнятимуться виключно у випадках, передбачених законодавством;

(3) формування справедливої судової системи, яка буде доступною та зрозумілою для громадян України.

3.3. РЕГІОНАЛЬНЕ ТА МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ

Сильна президентська влада в Україні має поєднуватися із рішучим посиленням самоврядування громад та ролі регіонів, зміцненням регіональних засад громадянського суспільства та розвитком регіональної демократії.

Головна мета запропонованих нами змін — це **посилення ролі регіонального та місцевого самоврядування на основі принципів децентралізації та субсидіарності**, закріплених Європейською хартією місцевого самоврядування. Принцип субсидіарності передбачає чітке розмежування повноважень між рівнями місцевого самоврядування. Він не допускає дублювання функцій і завдань місцевого самоврядування.

З цією метою ми будемо впроваджувати такі зміни:

(1) чітке розмежування повноважень між центром і регіонами, між державними органами влади і місцевим самоврядуванням, владою та суспільством;

(2) надання регіонам більших повноважень в самостійному вирішенні питань соціально-економічного розвитку;

(3) місцеве самоврядування повинно отримати достатні фінансові ресурси для виконання своїх функцій

(4) новий адміністративно-територіальний поділ має враховувати принципи економічної доцільності та соціальної необхідності;

(5) створення системи громадського контролю за діяльністю органів місцевого самоврядування, у тому числі через систему незалежного аудиту.

Ми домагатимемося того, щоб забезпечувалися рівні умови для саморозвитку і самореалізації кожного регіону України.

3.4. ЗМІНА ВИБОРЧОЇ СИСТЕМИ

Згідно Конституції України, єдиним джерелом влади в державі є народ. За кожним громадянином закріплено право обирати та бути обраним. Сучасна виборча система певною мірою обмежила реалізацію цього права.

В українському законодавстві закріплена система виборів за закритими партійними списками. Це означає, що люди можуть голосувати лише за політичну силу, і в них немає права голосувати за конкретних політиків.

Тому, по-перше, ми виступаємо за зміну законодавства щодо цього питання. Партія вважає, що вибори до Верховної Ради України, обласних та місцевих рад за відкритими списками нададуть можливість громадянам реалізовувати своє виборче право в повному обсязі.

По-друге, ми пропонуємо якнайшвидше прийняти єдиний виборчий кодекс, який повністю врегулює питання проведення виборів, формування та діяльності виборчих комісій, підрахунку голосів тощо.

Зміни у виборчій системі України дозволять посилити політичну стабільність у державі, відповідальність парламентарів перед виборцями, регіональну складову у здійсненні державної політики.

3.5. РЕФОРМА СУДОВОЇ СИСТЕМИ

Корупція у судовій системі України досягла критичної межі. Судочинство стає усе більш недоступним. Громадяни роками очікують розгляду справ у суді. Несправедливі судові рішення перетворюються на норму нашого життя.

Наша мета — **утвердити верховенство права в державі та забезпечити кожному громадянину права на швидкий та справедливий судовий розгляд справи у незалежному та неупередженому суді.** Для досягнення цієї мети ми повинні:

(1) гарантувати належне бюджетне фінансування судової влади шляхом запровадження нормативів фінансового забезпечення судів та розрахунків капітальних видатків;

(2) провести позачергову переатестацію суддів та здійснити перевірку відповідності доходів суддів їхньому майновому стану.

Розширити перелік підстав притягнення судді до дисциплінарної відповідальності: за порушення строків розгляду справи, систематичне чи грубе порушення суддівської етики, умисне та грубе порушення норм права, порушення таємниці дорадчої кімнати;

(3) забезпечити доступність правосуддя через зменшення навантаження на суддів, удосконалити систему судів та раціоналізувати їх кількість, подолати багатоланковість у судовій системі та сформуванню повноцінну систему адміністративного судочинства.

(4) домогтися суворого дотримання законодавчо встановлених термінів судового провадження відповідно до вимог Європейської Конвенції про захист прав людини та основних свобод.

(5) Підвищити поінформованість учасників судового процесу та громадян про організацію та діяльність судів, розміщення на офіційних веб-порталах судів усіх судових рішень, які набрали законної сили та забезпечити їх неухильне виконання;

(6) запровадити систему надання безоплатної правової допомоги соціально незахищеним категоріям громадян і звільнити їх від сплати судового збору;

(7) запровадити інститут виборних судових присяжних та мирових суддів. Забезпечити конкурсність та прозорість під час призначення та обрання суддів шляхом складання кваліфікаційного іспиту у формі незалежного тестування.

3.6. ПРОТИДІЯ КОРУПЦІЇ

В Україні корупція перетворилася на одну із ключових причин слабкості країни. Половина нашої економіки знаходиться «в тіні».

Системна боротьба з корупцією неможлива без глибокого реформування усіх інститутів влади. Ми повинні зруйнувати вузлові точки корупції в державних закупівлях, армії, системі охорони здоров'я та житлово-комунальному господарстві. В цьому напрямку слід вжити наступних невідкладних заходів:

(1) посилення кримінальної та адміністративної відповідальності за хабарництво.

Необхідно домагатися остаточного введення декларування політиками, посадовими особами, членами їх родин не лише своїх доходів, але й видатків.

Ухвалити Етичний кодекс державного службовця. Впровадити систему адміністративних покарань за хабарництво.

(2) наділення парламентської опозиції контрольними функціями за виконанням бюджетів. Забезпечення широкого оприлюднення інформації про використані кошти державного та місцевих бюджетів.

Створення спеціальної моніторингової комісії із залученням експертів та неурядових громадських організацій, яка аналізуватиме всі проекти законів та нормативних актів на предмет корупційних ризиків;

(3) впровадження аукціонів з продажу державного майна, землі та відкритих тендерів при державних закупівлях.

Запровадження механізму відкритого конкурсного призначення керівників національних акціонерних компаній, підприємств державної форми власності або акціонерних товариств, де контрольний пакет акцій належить державі;

(4) скасування усіх нормативних актів, що створюють підґрунтя для корупційних дій чиновників.

(5) повна заборона на політичну діяльність чиновників. Вони не повинні брати участь у підготовці політичних рішень та можуть тільки надавати на вимогу аналітичні матеріали про можливість реалізації тієї чи іншої ініціативи та можливі альтернативи.

(6) чітке розмежування контрольно-наглядових органів та органів для надання публічних послуг. Працівники, які контролюють витрачання державних коштів, не повинні підпорядковуватися чиновникам, котрі відповідають за безпосереднє витрачання бюджетних коштів. Органи, які надають різноманітні публічні послуги для суспільства, повинні бути автономними від органів влади, котрі контролюють якість та законність надання публічних послуг.

(7) вдосконалення системи підбору, навчання та професійної підготовки кадрів правоохоронних органів. Приведення діяльності правоохоронних органів у відповідність до європейських стандартів, з посиленням функції громадського контролю.

Підвищення рівня соціального захисту, матеріального і житлового забезпечення правоохоронців та суддів; забезпечення особистої безпеки їм та членам їх сімей;

(8) створення умов для здійснення громадського контролю за діяльністю органів державної влади: створення Громадських рад при всіх органах влади, електронної системи інформування місцевих громад про місцеві бюджети, гарячої телефонної лінії для того, щоб громадяни могли зателефонувати і розповісти про факт корупції, тиску та вимагання.

Ініціювання програм правової освіти щодо подолання звичаєвої корупції; збільшення присутності соціальної реклами в ЗМІ; проведення та публікація результатів щорічних соціологічних досліджень про стан корупції в країні;

(9) проведення реформи прокуратури, адвокатури, системи виконання судових рішень та нотаріату;

(10) скасування політичних квот на державні посади та введення суворої заборони на політичну діяльність чиновників. Чиновники не повинні брати участь у підготовці політичних рішень;

(11) гідна оплата праці, надійні соціальні гарантії та високий соціальний статус чиновників з метою посилення контролю та підвищення прозорості діяльності влади.

Партія вважає, що виконання цих завдань дозволить забезпечити єдність країни, її стабільність, гармонізацію відносин між центром та регіонами, розвиток місцевого самоврядування, справедливе та доступне судочинство та протидію корупції.

Україна має стати сильною

УКРАЇНА СТАНЕ СИЛЬНОЮ!

IV. ІНВЕСТИЦІЇ, РОЗВИТОК ПІДПРИЄМНИЦТВА ТА МОДЕРНІЗАЦІЯ ВИРОБНИЦТВА – ЕКОНОМІЧНІ ЗАВДАННЯ ПАРТІЇ

Партія вважає за необхідне проведення невідкладних заходів для оздоровлення економіки країни.

Партія захищає ідеї стимулювання росту економіки, гарантії приватної власності, захисту економічної свободи та ліквідації надмірних бюрократичних перепон, сприяння розвитку малого та середнього бізнесу та всебічної підтримки підприємництва, створення сприятливих умов для інвестицій, активної боротьби з монополізмом, жорсткого контролю за тарифами природних монополій, підтримку конкурентного середовища.

4.1. ПОДАТКОВА РЕФОРМА

За даними дослідження Всесвітнього банку Україна посідає одне з останніх місць за якістю податкової системи. Податкове законодавство не відповідає потребам та запитам української економіки та суспільства, й ця неадекватність особливо посилилася в період кризи. Країні потрібна прозора, проста і справедлива податкова система. Для цього необхідно провести податкову реформу, яка стане частиною реформи всієї системи публічних фінансів та економіки загалом.

Ефективна податкова система дозволить зробити перший крок до покращення інвестиційного клімату в країні та виведення бізнесу з тіні. З цією метою необхідно, як мінімум:

(1) ввести в дію Податковий кодекс України. Це прибере багато внутрішніх суперечностей податкового законодавства;

(2) провести амністію капіталу. Без цього перехід до оподаткування пасивних доходів (капіталу) неможливий. Податкова амністія повинна бути обмеженою в часі (півроку або рік), а процедура – максимально спрощеною. Амністуватися повинні не стільки доходи, скільки активи в усіх формах – як в Україні, так і закордоном;

(3) привести всі податки у відповідність з інтересами народного господарства України, удосконалити процедури спрощеного оподаткування малого і середнього бізнесу;

(4) підвищити неоподатковуваний мінімум;

(5) ввести єдиний соціальний податок та поступово знижувати навантаження на фонд оплати праці;

(6) встановити рівноправні відносин між платниками податків та фіскальними органами, впорядкувати правила та процедури проведення податкових перевірок;

(7) спростити систему бухгалтерського обліку та звітності, ввести міжнародні стандарти бухгалтерського обліку;

(8) переглянути та розширити перелік товарів, що оподатковуються 13-відсотковим митом при ввезенні в Україну. Це стимулюватиме внутрішнє виробництво та поверне людей на робочі місця;

(9) провести докорінну реформу органів податкової служби.

4.2. РОЗВИТОК ПІДПРИЄМНИЦТВА ТА ЗАЛУЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙ

Малий бізнес врятував Україну під час важкої кризи перших років незалежності. На початок нинішнього століття до категорії малого і середнього бізнесу належали близько 90% підприємств в країні. Останніми роками в цьому секторі дедалі помітніші деструктивні тенденції: кількість зайнятих перестала зростати, як і число самих підприємств. А фінансово-економічна криза взагалі поставила під питання існування цього сегменту бізнесу.

За даними Всесвітнього банку та Міжнародної фінансової корпорації наша країна має вкрай несприятливі умови для ведення бізнесу: широку базу оподаткування, високі податкові ставки, тривалу та складну процедуру для отримання дозволів та ліцензій тощо. Розвивати малий та середній бізнес в умовах складної та непрозорої дозвільної системи та пресингу контрольних органів неможливо.

Відповідно, вищим політичним рішенням повинен стати комплекс заходів, спрямований на:

(1) створення єдиної програми з формування звітності малого бізнесу, єдиної інформаційної бази з такими звітами;

(2) створення єдиної державної програми перевірок малого бізнесу з повноцінним доступом до неї всіх учасників процесу – як з боку бізнесу, так і з боку контрольних органів і судової влади;

(3) відмову від дублювання перевірок малого та середнього бізнесу по податках і зборах різними органами контролю;

(4) оновлення системи класифікації видів діяльності малого та середнього бізнесу;

(5) збільшення обсягу виручки від реалізації для платників єдиного податку;

(6) відкриття доступу до позикових коштів;

(7) суттєве зменшення кількості перевіряючих органів, переліку погоджень та дозволів для ведення економічної діяльності та чітке окреслення повноважень чиновників. Впровадження принципу «мовчазної згоди» — якщо підприємець у встановлений законом строк не отримав дозвільного документу чи офіційної мотивованої відмови, вважатиметься, що підприємець отримав такий дозвіл;

Україна має підтримувати високотехнологічні галузі, орієнтовані на внутрішній ринок, за рахунок низькотехнологічних експортоорієнтованих галузей, а також забезпечити оптимальне оподаткування для підприємств, що виробляють кінцевий продукт, а не сировину чи напівфабрикати.

Економічна система держави не може існувати ізольовано. Однією із заporук її розвитку є інвестиції як внутрішні, так і зовнішні. В умовах кризи єдиним двигуном інвестиційної активності в економіці має стати держава. За допомогою бюджетних коштів та продуктивної емісії уряд повинен забезпечити замовленнями вітчизняні підприємства. Це, наприклад, реалізація великих державних інвестиційних проектів, які допоможуть значно знизити рівень безробіття та поживити промислове виробництво.

Єдиний шанс зберегти конкурентоспроможність української економіки у посткризовому світі – здійснювати інвестиції у розвиток виробництва, яке базується на інноваційних технологіях.

Для компенсації недоліків ринкових механізмів необхідно започаткувати регіональні фонди розвитку з їх подальшою трансформацією у потужні інвестиційні структури та створити інвестиційну інфраструктуру.

Одним з найважливіших інструментів залучення інвестицій, модернізації економіки, забезпечення її ефективності та конкурентоспроможності є прозора та справедлива приватизація державного майна.

Основною метою політики в сфері приватизації має стати оптимізація частки державного сектору економіки, створення умов для підвищення ефективності діяльності підприємств, створення конкурентного середовища.

У відносинах з інвесторами Україна має неухильно дотримуватися принципу наступності та превалювання економічних інтересів над політичними.

Партія вважає, що Україна має проводити **активну політику підтримки стратегічних галузей економіки:**

(1) у вугільній галузі потрібно розробити та реалізувати державну програму реструктуризації галузі. Після цього потрібно провести приватизацію шахт із жорсткими соціальними зобов'язаннями інвесторів.

(2) задля підтримки металургії держава має реалізовувати проекти у галузях, які споживають сталь: будівництво, машинобудування, житлово-комунальне господарство. Українські металурги мають знизити собівартість продукції і повернути собі конкурентну перевагу в ціні.

(3) українське машинобудування базуватиметься на національних інноваційних ресурсах, сировині та матеріалах.

(4) значну увагу держава має приділяти розвитку ракетно-космічної галузі та автомобілебудування. Саме у цих сферах приховано величезний потенціал України як держави з інноваційною економікою.

4.3. БЮДЖЕТНА РЕФОРМА

Проведення бюджетної реформи вимагає проведення адміністративно-територіальної і податкової реформи, модернізації закону "Про місцеве самоврядування", реалізації перехідних положень Бюджетного кодексу стосовно врегулювання міжбюджетних відносин на рівні села, селища, міста, району.

Основними завданнями в цьому напрямку є проведення відкритої та прозорої бюджетної політики. Слід запровадити сучасні підходи та принципи адміністрування державних видатків, які перетворять **бюджет на ефективний інструмент соціально-економічного розвитку**:

(1) орієнтацію бюджетної політики на модернізацію реального сектору економіки, високотехнологічних галузей виробництва та наповнення соціальних статей центрального і місцевих бюджетів;

(2) ухвалення збалансованого та реального державного бюджету, ефективно та прозоре використання коштів. Встановлення відповідальності органів влади за своєчасне і точне виконання бюджету;

(3) реформування міжбюджетних відносин між центром і регіонами, передачу до регіонів більш широких бюджетних повноважень та необхідних фінансових ресурсів, формування бюджетної системи держави «знизу», забезпечення економічної самостійності місцевого самоврядування шляхом децентралізації фінансових ресурсів.

4.4. ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНА РЕФОРМА

Запит на реформу житлово-комунального господарства назрів і згори – на рівні держави, і знизу – з боку населення.

Головним завданням проведення житлово-комунальної реформи є створення умов, **за яких кожен громадянин отримає якісні комунальні послуги за доступною ціною**. Ми проти того, щоб проблеми бездіяльності та безвідповідальності влади перекладати на плечі простих громадян через підвищення тарифів на житлово-комунальні послуги.

Для розв'язання цих питань слід розробити та впровадити національну стратегію реформування системи житлово-комунального господарства (ЖКГ). Віхами цієї стратегії мають стати:

(1) розробка та впровадження плану відмови від державного субсидування галузі;

(2) перехід до змішаної форми власності (приватно-комунальна) об'єктів ЖКГ;

(3) централізоване встановлення тарифів на послуги ЖКГ з урахуванням рівня доходів населення;

(4) розробка стандартів якості послуг ЖКГ;

(5) впровадження системи адресних дотацій для малозабезпечених верств населення;

(6) стимулювання широкого впровадження системи об'єднань співвласників багатоквартирного будинку (ОСББ);

(7) законодавче підсилення прав споживачів житлово-комунальних послуг та розробка механізму їх юридичного захисту (в разі несплати за ненадані або неякісно надані послуги).

4.5. РЕФОРМА РИНКУ ПРАЦІ

Підвищення рівня життя населення є можливим за рахунок **реформування політики у сфері зайнятості, системи трудових відносин, їх адаптації до сучасних ринкових умов.**

Партія ініціюватиме виконання таких завдань:

(1) стимулювання зайнятості та створення нових робочих місць;

(2) запровадження механізмів економічного стимулювання підприємців до створення нових робочих місць, модернізації підприємств та гарантування надання першого робочого місця випускникам навчальних закладів, підготовлених за державним замовленням;

(3) зведення нарахунків на зарплату, які стягуються на користь стабілізаційних фондів, у єдиний соціальний податок;

(4) підвищення мобільності робочої сили шляхом поширення інформації про стан на регіональних ринках праці, впровадження додаткових стимулів створення робочих місць в депресивних регіонах;

(5) формування нових засад колективного договору, запровадження нових механізмів та видів соціального страхування. Широке застосування інструментів арбітражу у вирішенні трудових конфліктів;

(6) ухвалення концепції реформи оплати праці;

(7) забезпечення на державному рівні захисту інтересів громадян, які працюють за межами країни, та стимулювання їх повернення в Україну.

4.6. АГРАРНА РЕФОРМА

Головними завданнями Партії в аграрному секторі є **формування ринкової інфраструктури сільської місцевості та створення сприятливих умов життя селян, законодавче закріплення вільного продажу землі з його одночасним жорстким державним контролем, підвищення ефективності та конкурентоспроможності сільськогосподарського виробництва, перехід на європейську модель забезпечення якості та безпеки сільськогосподарської продукції.** Село має символізувати розвиток, а не занепад.

Необхідно продовжити реструктуризацію та модернізацію сільського господарства, реформування економічних, правових та соціальних відносин в аграрному секторі. З цією метою Партія наполягатиме на виконанні наступних завдань:

(1) запровадження повноцінного ринку землі з його одночасним державним регулюванням та ефективного використання ресурсного та інвестиційного потенціалу земель як основного засобу виробництва;

(2) завершення земельної реформи. Проведення інвентаризації земель сільськогосподарського призначення та створення сучасного земельного кадастру. Ухвалення пакету законів «Про ринок земель в Україні», «Про державний земельний

кадастр», «Про державний Земельний банк». Земельний банк має стати центральним елементом інфраструктури, державним агентом на ринку землі і єдиним посередником, через який проводитимуться усі операції з землею;

(3) реалізація та захист прав селян на землю шляхом повної персоніфікації власників та користувачів земельних ділянок сільськогосподарського призначення. Завершення видачі державних актів на право власності на землю;

(4) створення інституційних передумов для залучення фінансового капіталу в аграрний сектор, ширше застосування можливостей оренди і земельної застави;

(5) впровадження заходів, спрямованих на адаптацію вітчизняних сільгоспвиробників до умов СОТ, державне сприяння конкурентоспроможності національного агропромислового виробництва, раціонального використання земель, проведення робіт по відновленню родючості земель;

(6) широке впровадження інструментів лізингу для забезпечення сільськогосподарських підприємств сучасною технікою та обладнанням. Впровадження програми державної підтримки фермерів.

(7) впровадження сучасних біотехнологій у виробництві та переробці сільськогосподарської продукції для суттєвого підвищення її конкурентоспроможності;

(8) впровадження системи міжрегіональних аграрних бірж і сільськогосподарських ринків, технологічна модернізація переробних, агросервісних і торговельних підприємств, що обслуговують сільське господарство;

(9) соціальний розвиток українського села, відновлення соціальної інфраструктури, системи освіти, охорони здоров'я, створення сприятливих умов праці та відпочинку сільського населення. Сільським жителям потрібні всі базові елементи сучасної інфраструктури — газ, світло, водопостачання, дороги, телефон та Інтернет — на рівні, доступному мешканцям міст.

Вітчизняне сільське господарство стане одним із стовпів розвитку держави.

Запропонована система економічної політики забезпечить відродження економіки України, дозволить досягти нашої спільної стратегічної мети — суттєво підвищити рівень життя населення.

Україна має стати сильною

УКРАЇНА СТАНЕ СИЛЬНОЮ!

V. СПРАВЕДЛИВІСТЬ, ДОБРОБУТ ТА ПРОЦВІТАННЯ – ГУМАНІТАРНІ ТА СОЦІАЛЬНІ ЗАВДАННЯ ПАРТІЇ

Головними завданнями партії у соціальній та гуманітарній сфері є: подолання демографічної кризи, здійснення активної молодіжної політики, створення сприятливих умов для розвитку особистості, сучасної системи соціального забезпечення, забезпечення мовно-культурних прав українських громадян та створення екологічно безпечних умов для проживання.

5.1. СТВОРЕННЯ УМОВ ДЛЯ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ ТА ОСОБИСТОСТІ

Головне для нас – людина як особистість, забезпечення її прав та створення умов для її розвитку.

Подолання демографічної кризи має стати одним із головних завдань держави. За роки незалежності населення України скоротилося майже на 6 млн. осіб. Загрозливим показником є від’ємний природний приріст населення.

Підвищення допомоги при народженні дитини дало поштовх зростанню народжуваності. Однак, ситуацію докорінним чином переломити не вдалося, продовжує зберігатися від’ємний демографічний баланс.

Для подолання демографічної кризи, створення умов для розвитку людини та особистості, утвердження в суспільстві духовно і фізично здорової, матеріально забезпеченої, соціально благополучної сім’ї, необхідно терміново вжити наступних заходів:

(1) Реформування системи охорони здоров’я та забезпечення якісної і доступної медичної допомоги.

Нинішня система охорони здоров’я не здатна адекватно функціонувати в надзвичайних умовах, оскільки функціонує за затратним принципом, в якому єдиним показником ефективності освоєння бюджетних коштів є завантаження «ліжко-місць».

Для адаптації української медицини до вимог сучасності необхідно:

(а) одночасно зі збереженням безкоштовної медицини, розвивати систему надання платних медичних послуг для тих, хто здатен платити за них;

(б) надати лікарням статус неприбуткових комунальних підприємств і встановити контрактні відносини між муніципальними органами і медичними установами;

(в) впровадити систему загальнообов’язкового державного соціального медичного страхування;

(г) забезпечити підвищення престижності роботи медика через гідну заробітну плату та умови праці, розробити мотиваційні механізми в залежності від обсягів та якості виконаної роботи;

(д) гарантувати однакову якість медичних послуг як для жителів мегаполісів, так і для сільських мешканців.

Динамічний розвиток системи охорони здоров'я повинен орієнтуватися на попередження захворювань, пропаганду здорового способу життя, покращення демографічної ситуації та підвищення соціального рівня працівників медичної галузі.

(2) Подолання демографічної кризи та робота з молоддю. Одним з ключових завдань нашої політики стане підняття престижу інституту сім'ї. Для подолання демографічної кризи потрібен особливий підхід до питань моралі та традиційних сімейних цінностей.

Активна державна молодіжна політика в комплексі з глибокою реформою системи освіти і програмою підтримки малого бізнесу повинна повернути молоді властиву їй роль рушійної сили майбутніх змін у суспільстві:

(а) основні ресурси мають бути сконцентровані на підтримці та розвитку Державної соціальної служби для дітей, сім'ї та молоді;

(б) потрібно ввести практику надання дітям з малозабезпечених сімей довгострокових державних кредитів для оплати навчання;

(в) необхідно перейти до системи надання грантів на реалізацію соціально значущих програм, відмовившись від практики державної підтримки молодіжних організацій через «парасолькові» структури;

(г) необхідно припинити ігнорувати проблему наркоманії серед молоді, а також обмежити негативний рекламний вплив на свідомість молоді з боку алкогольних та тютюнових компаній;

(д) вжити всебічних заходів, які зменшать рівень «витоку інтелекту».

(3) Створення безпечного навколишнього середовища.

Екологічна політика держави має базуватися на наступних засадах:

(а) затвердження загальнонаціонального плану дій з охорони навколишнього середовища, який передбачатиме створення єдиної державної системи моніторингу, аналізу та прогнозування внутрішніх і зовнішніх екологічних загроз;

(б) залучення інвестицій в екологічнобезпечні та енергозберігаючі проекти і технології, підтримка розвитку альтернативної енергетики. Поступовий перехід до європейських стандартів, які обмежують викиди вуглеводнів в атмосферу, та широке впровадження застосування біопалива;

(в) вдосконалення системи рентних платежів за використання природних ресурсів, видобуток корисних копалин, використання вичерпних джерел енергії, забруднення навколишнього середовища;

(г) спільне проведення державними і громадськими природоохоронними організаціями регулярних місцевих моніторингів екологічної ситуації та безпеки з обов'язковим оприлюдненням їх результатів.

5.2. СУЧАСНА СИСТЕМА СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

В умовах соціально-орієнтованої ринкової економіки кожен громадянин має можливість самостійно забезпечити себе та свою родину, а не чекати на державні пільги та дотації.

Соціальну допомогу повинні отримувати конкретні люди, які дійсно цього потребують (пенсіонери, ветерани, особи з фізичними та розумовими вадами, багатодітні сім'ї та матері, які виховують дітей-інвалідів). Розмір та форма надання такої допомоги має бути адекватною потребам конкретної людини.

Необхідно здійснити перегляд системи пільг та за його результатами скасувати законодавче забезпечення пільг, надання яких не є соціально та економічно обгрунтованим. Розмір соціальної адресної допомоги залежить від тих, хто працює, від рівня розвитку промисловості. Кошти на соціальну допомогу спочатку необхідно заробити, а вже потім розподіляти.

З метою систематизації державної соціальної політики, поглиблення адресності державної соціальної допомоги потрібно вжити наступних заходів:

(1) гарантувати такий рівень допомоги, який би був не нижче від реального прожиткового мінімуму;

(2) завершити розробку комплексу державних соціальних стандартів та запровадити програми поетапної заміни пільг адресною соціальною допомогою, забезпечити диверсифікацію постачальників соціальних послуг;

(4) забезпечити повноцінне життя інвалідам. Держава має забезпечувати інвалідів соціальним житлом, конкретними квадратними метрами, а не паперовими деклараціями.

Україна потребує створення сучасної **системи пенсійного забезпечення**, яка повинна включати в себе:

(1) Поступове введення трирівневої пенсійної системи — добровільне пенсійне страхування, солідарна та накопичувальна системи. Стимулювання накопичень громадян у недержавних пенсійних фондах;

(2) подальше гарантування розміру мінімальної пенсії на рівні, не меншому за прожитковий мінімум для непрацездатних осіб. Звільнення працюючих пенсіонерів від усіх видів податків;

(3) подальша ліквідація пенсійної «зрівнялівки» за рахунок впровадження трудового коефіцієнту. Скасування спеціальних пенсій для міністрів, народних депутатів та чиновників;

(4) підтримка ініціатив пенсіонерів, спрямованих на їх самоорганізацію задля взаємодопомоги.

5.3. ЯКІСНА ОСВІТА ТА СУЧАСНА НАУКА

Система освіти потребує якісного системного реформування на кожному із своїх рівнів.

Головна мета **реформування дошкільної освіти** — це розширення її мережі за рахунок створення нових дитячих садків, у тому числі приватних, та підвищення якості виховання.

Розвиток системи середньої освіти повинен передбачати наступні кроки:

(1) підняття статусу вчителя, випереджаюче зростання зарплати освітян з одночасною оптимізацією мережі шкільних закладів, вдосконалення системи оцінювання знань школярів через незалежні центри тестування;

(2) оновлення навчально-методичного забезпечення навчальних закладів, оновлення навчальних програм, забезпечення всіх шкіл комп'ютерною технікою з підключення до мережі Інтернет;

(3) усунення якісної різниці між сільськими та міськими школами;

Головними заходами з **реформування системи закладів вищої освіти** повинні бути:

(1) сприяння розширенню участі держави в Болонському процесі, інтеграція України в єдиний європейський освітній простір, зокрема забезпечення визнання дипломів, отриманих в українських вищих навчальних закладах, на зовнішніх ринках праці;

(2) забезпечення раціонального сполучення академічної якості та прикладного характеру освітніх програм.

(3) підвищення статусу викладачів вищих навчальних закладів, гарантування пріоритетного права обдарованих дітей на отримання вищої освіти, у тому числі закордоном. Формування державного замовлення відповідно до суспільних потреб;

(4) посилення контролю за якістю освітнього процесу;

(5) посилення ролі студентського самоврядування;

З метою **впровадження економіки знань та підвищення ролі науки у розвитку сучасного суспільства**, Партія вважає за необхідне забезпечити:

(1) підвищення соціального статусу науковців, у тому числі через зростання престижу їх праці та підвищення рівня заробітної плати. Забезпечення фінансування фундаментальних і прикладних досліджень;

(2) створення єдиної інтегрованої системи академічної та прикладної науки, перетворення провідних університетів на сучасні дослідно-наукові центри;

(3) створення державного венчурного фонду для часткового фінансування наукоємних проектів;

(4) скорочення безперспективних наукових установ.

5.4. НАЦІОНАЛЬНА КУЛЬТУРА

Культура формує основу життя народу як нації. Незважаючи на всі відмінності та суперечності, які весь час виснажують наші сили, ми повинні пам'ятати, що у нас спільна культура, ми всі – представники одного народу. Впровадження нової політики у сфері культури являє собою не тільки запоруку визнання України у світовому просторі, а й власну культурну самобутність української нації.

Нова державна політика у сфері культури **забезпечить високий рівень загального культурного розвитку**. Вона передбачатиме:

(1) створення умов для реалізації творчого потенціалу людини і суспільства, відродження духовних цінностей українського народу, захист та примноження його культурних здобутків;

(2) заохочення та підтримка проведення культурних заходів (фестивалів, виставок, конкурсів тощо), впровадження дієвої програми відродження українського кіно і театру, літератури та книговидання, музеїв;

(3) сприяння збереженню і популяризація культурних надбань українського народу серед дітей та молоді;

(4) забезпечення вільного розвитку культур національних меншин;

(5) збереження культурної спадщини України;

(6) залучення українців, які живуть за кордоном, до заснування центрів української культури в тих країнах, де вони проживають;

(7) впровадження системи ефективного та професійного менеджменту в установах культури;

(8) формування нової законодавчої бази для сфери культури, що відповідатиме сучасним світовим вимогам та українським особливостям.

Партія виступає за збереження статусу української мови як єдиної державної. Але ми вважаємо, що будь-яке насильницьке її насадження призведе до зворотного ефекту.

Зберігаючи статус української мови як єдиної державної, потрібно **підтримувати мови національних меншин, надати регіонам та місцевим громадам реальне право на визначення офіційного статусу регіональної мови**. Регіони та місцеві громади мають самі визначати, які мови, крім української, повинні використовуватися на конкретній території для спілкування, в тому числі з органами влади.

Ми переконані, що лише забезпечивши гідні умови для розвитку людини та особистості, досягнувши якісно нового рівня охорони здоров'я, освіти та науки, Україна стане процвітаючим справедливим суспільством.

Україна має стати сильною

УКРАЇНА СТАНЕ СИЛЬНОЮ!

VI. БЕЗПЕКА, НЕЗАЛЕЖНІСТЬ ТА ДОБРОСУСІДСТВО – ЗАВДАННЯ ПАРТІЇ У СФЕРІ ЗОВНІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ ТА БЕЗПЕКИ

Основними напрямками політики партії в цій сфері є захист національних інтересів, забезпечення національної безпеки, активна участь України у світових процесах, перетворення її на регіонального лідера.

Однією із складових обороноздатності країни повинні стати сучасні та професійні Збройні Сили.

Потрібно змінити акценти зовнішньої політики держави – вона повинна бути спрямована на встановлення взаємовигідних відносин з усіма країнами-партнерами України, на отримання конкретного економічного результату.

6.1. БОЄЗДАТНІ ТА ПРОФЕСІЙНІ ЗБРОЙНІ СИЛИ

Для відновлення обороноздатності України потрібно забезпечити не лише фінансування Збройних сил, але й проведення військової реформи.

Метою проведення військової реформи повинно стати **формування сучасних, боєздатних та професійних Збройних сил, відновлення поваги до військовослужбовців та забезпечення їх соціального захисту.**

Україні потрібна мобільна професійна армія з ефективною системою підготовки солдат і офіцерів запасу, яка спроможна захистити державність України від зовнішніх загроз.

Партія вважає, що стратегічними пріоритетами розробки нової військової доктрини є:

- (1) поступовий перехід до формування Збройних сил України на контрактній основі;
- (2) концентрація ресурсів для створення в Україні боєздатної армії, розвиток оборонних технологій;
- (3) посилення соціального захисту військовослужбовців, розвиток механізмів адаптації військовослужбовців, звільнених у запас;
- (4) всебічне сприяння скороченню черги військовослужбовців на отримання житла. Створення фонду службового житла для військовослужбовців;
- (5) модернізація озброєння та військової техніки, які зараз використовуються Збройними силами України;
- (6) прозора приватизація частини надлишкового майна Збройних сил, з метою отримання додаткових ресурсів на їх утримання.

6.2. ЕНЕРГЕТИЧНА БЕЗПЕКА УКРАЇНИ

Партія переконана, що одним із головних її завдань є **забезпечення енергетичної безпеки країни та мінімізація ризиків у цій сфері**. Вирішення цього питання створить умови для подальшого утвердження політичної незалежності держави, конкурентоспроможності її економіки, модернізації паливно-енергетичного комплексу.

Партія вважає, що стратегічними пріоритетами забезпечення енергетичної безпеки є:

(1) розподіл функцій із видобутку, транспортування та реалізації газу, виокремлення продажу газу промисловості та теплокомуненерго в окремі сегменти;

(2) збільшення власного видобутку нафти та газу;

(3) встановлення єдиних тарифів на енергоносії для промисловості та комунальної сфери. Ми проти того, щоб за рахунок завищених цін на енергоносії для промисловості, дотувалася соціальна сфера;

(4) ретельний аудит та реструктуризація НАК «Нафтогаз України»;

(5) модернізація газотранспортної системи (ГТС). Створення прозорої компанії, що здійснюватиме управління ГТС;

(6) запровадження прозорої системи розрахунків за газ з боку державних компаній;

(7) укладання довгострокових, прозорих і взаємовигідних угод на постачання енергоносіїв до України;

(8) відмова від участі посередників у сфері постачання енергоносіїв та диверсифікація шляхів і джерел їх постачання. Зменшення критичної залежності від єдиного джерела імпорту;

(9) поєднання поступового переходу до світових цін на енергоносії із одночасним підвищенням ставок транзиту газу до ринкових значень, а також тарифів на зберігання газу;

(10) відродження та модернізація атомної енергетики України. Запровадження державних інвестиційних програм видобутку урану. Величезні запаси урану, цирконієвих і титанових руд дають Україні унікальний шанс стати одним із найбільших виробників атомної електроенергії;

(11) стимулювання розвитку альтернативних джерел енергії та енергозберігаючих технологій, розробка і впровадження державних програм, спрямованих на зниження енергоємності ВВП та перехід до енергозберігаючої моделі національної економіки.

6.3. УКРАЇНА – РІВНОПРАВНИЙ ПАРТНЕР ТА РЕГІОНАЛЬНИЙ ЛІДЕР

Партія вважає, що **зовнішня політика України має забезпечити її міжнародну безпеку, активну участь в системі міжнародних відносин, сприяти просуванню вітчизняних товарів на зовнішні ринки, бути постійним та ефективним джерелом наукового, культурного обміну та сприяти формуванню позитивного міжнародного іміджу України**.

Ми вважаємо, що Україні потрібна прагматична дипломатія. Україна має повернутися до **багатовекторної міжнародної політики**, розрахованої на встановлення взаємовигідних відносин з усіма країнами-партнерами України.

Україні потрібне «перезавантаження» відносин з нашим стратегічним партнером — Росією. Одним із найважливіших завдань зовнішньої політики України є **побудова добросусідських та рівноправних відносин з Російською Федерацією**. Давні історичні, культурні та економічні зв'язки між нашими країнами обумовлюють особливий характер співпраці. Потрібно відновити найширші гуманітарні відносини та економічні зв'язки, в тому числі у військово-промисловій галузі. Слід звернутися до проекту «спільного індустріального прориву», який би мав на меті створення максимально сприятливих умов для високотехнологічної промислової кооперації.

Ми вважаємо, що **стосунки з НАТО необхідно обмежити партнерством**.

Партія переконана, що Україна має проводити **незалежну та рівноправну політику у відносинах з Європейським Союзом (ЄС)**. На сучасному етапі нам необхідно зосередити свою увагу на досягненні наступних цілей:

- (1) розвивати активний та прагматичний діалог з ЄС — в інтересах України і в рамках угоди про асоціацію та зону вільної торгівлі;
- (2) укласти угоду про безвізовий режим з ЄС;
- (3) жорстко відстоювати інтереси українських громадян та компаній у ЄС.

Партія вважає, що необхідно налагодити дійсно прагматичні відносини зі **Сполученими Штатами Америки**.

Ми переконані, що Україна має активізувати **економічні контакти з Індією, Китаєм, Туреччиною, Бразилією** та іншими перспективними лідерами посткризової світової економіки. Повернути українські товари на середньоазійські ринки.

Україна має активізувати свою **участь у Придністровському врегулюванні**. Відновити підтримку орієнтованих на Україну представників придністровської еліти.

Україна повинна жорстко **опонувати недружнім крокам Румунії** на двосторонньому та європейському рівнях. Зокрема, потрібно домогтися припинення практики видачі румунських паспортів громадянам України, а також посилити координацію із Угорщиною та Болгарією у питаннях дотримання Бухарестом прав національних меншин.

Україна повинна **реалізувати свій потенціал регіонального лідера** шляхом активізації співпраці на центральноевропейському та пострадянському просторі.

Сучасні та професійні Збройні Сили, енергетичний суверенітет країни та активна проукраїнська зовнішня політика забезпечать безпеку громадянина, суспільства та держави, дозволять гідно відповісти на виклики глобалізації. Партія переконана, що зовнішня політика України має підпорядковуватися економічним інтересам країни та захисту її громадян за кордоном.

Україна має стати сильною

УКРАЇНА СТАНЕ СИЛЬНОЮ!